

ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ
ਬਨਾਮ
ਨਿਊਕਲੀਅਰ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਮਾਰਚ 6, 1995

[ਜੇ.ਐਸ. ਵਰਮਾ, ਐਸ.ਪੀ. ਭਰੂਚਾ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ. ਪਰੀਪੂਰਨਨ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾਰ]

ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ (ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ) ਐਕਟ, 1992—ਧਾਰਾ 94—ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ—ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ—ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ—ਕੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਨ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਇਸ ਕੋਲ ਲੰਬਿਤ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਮਾਮਲੇ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਗਏ—ਹਾਂ।

ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ, 1956 : 'ਅਦਾਲਤ' ਦਾ ਅਰਥ—ਕੀ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਮੁਹਾਵਰੇ: 'ਅਦਾਲਤ'—ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ, 1956 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 111 ਅਤੇ 155 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਰਥ।

ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਨੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ (ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ.) ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਊਕਲੀਅਰ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵਲੋਂ ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਨਿਊਕਲੀਅਰ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬਾਂਡਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੀ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਟੈਂਡਰਡ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ ਨੇ ਵੀ ਉਕਤ ਬਾਂਡਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਬਾਂਡ ਐਂਡ੍ਰਾ ਬੈਂਕ ਫਾਇਨਾਂਸਿਅਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਦਲਾਲ ਰਾਹੀਂ, ਜੋ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ, ਖਰੀਦੇ ਸਨ। ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਅੱਗੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਦੋਂ 25 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ (ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ) ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1994 ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9-ਏ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਨਿਊਕਲੀਅਰ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਸਟੈਂਡਰਡ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9-ਏ(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ।

ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਫੈਸਲਾ: 1.1. ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) 'ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ' ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ।

1.2. 'ਅਦਾਲਤ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸਨੂੰ ਸਿਵਲ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਨਿਆਯਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9ਏ ਵਿੱਚ 'ਅਦਾਲਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਨਿਆਯਿਕ ਸਰੀਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ, ਉਹ

ਲੈਣ-ਦੇਣ ਜੋ ਸੂਚਿਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

1.3. ਮੈਸਰਜ਼. ਹਰਿੰਦਰ ਬੁਦਰ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਝੁੰਝੁਨਵਾਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1962] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 339, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਏ136 ਅਤੇ 227 ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ 'ਅਦਾਲਤ' ਕੇਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਹਾਇਰਾਰਕੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ।

ਕਿਹੋਟੇ ਹੇਲੇਹਾਨ ਬਨਾਮ ਜ਼ਾਚਿੱਲੂ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1992] ਸੁਪਲ. 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 651, ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2. ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਬਿੱਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਉਦਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ 'ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ਦੀਆਂ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀਆਂ' ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. 'ਘੋਟਾਲੇ' ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ, ਸੰਸਦ ਨੇ ਮੋਚਿਆ ਕਿ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਉਸੇ ਫੋਰਮ ਅੱਗੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਅਜਮਾਏ ਜਾਣ। ਉਸ ਫੋਰਮ ਨੂੰ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲੈਣ-ਦੇਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਅਜਮਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤਾਂ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਲੱਗੇ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਵੀ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ।

4. ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9A(1) ਵਿੱਚ "ਅਦਾਲਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੰਕੀਰਣ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਾਧਾਰਣ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਹਾਇਰਾਰਕੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਇੱਕ ਕਰੀਅਲ ਬਾਡੀ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਅਤੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਨਿਆਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

5. ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ 31 ਮਈ, 1991 ਤੋਂ ਸੇਧ ਕੇ ਲਾਗੂ ਹੋਈ ਹੈ, ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਉਹ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 155 ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਨਿਆਇਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਨੁਕਸਾਨ, ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਪਰਿਣਾਮਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਰਟੀ ਹੈ, ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ (ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੱਡ ਕੇ)। ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਨਿਆਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹਨ। ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ., ਹੋਰ, ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਬਾਡੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9A ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਇਹ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ।

6. ਜਿਸ ਸ਼ੇਅਰ-ਧਾਰਕ ਦਾ ਨਾਮ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 9A ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨਕਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ

ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7. ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਉੱਤੇ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3(3) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਅਟੈਚ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 3(4) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹੋਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਾਰ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਯੋਜਾਯੋਜੀ ਜਾਂ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਰ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਅਟੈਚ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9A(1) ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਦਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੂਚਿਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਬਲਕਿ ਇਕ ਦਲਾਲ, ਮਧਿਅਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

8. ਸੈਕਸ਼ਨ 111 ਦੇ ਪ੍ਰਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਅਪੀਲ' ਅਤੇ 'ਅਰਜ਼ੀ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ, ਇਸ ਲਈ, ਇਕੋ ਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ, ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਕ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਸੇਅਰਹੋਲਡਰ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਘੱਟ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 9A(2) 'ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਵਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ)' ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 111 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ 'ਅਪੀਲ' ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9 A(1) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

9. ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਵਲੋਂ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ (ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਟਰਾਇਲ) ਐਕਟ, 1992 ਦੇ ਪ੍ਰਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3206 ਦਾ 1995.

ਕੰਪਨੀ ਲਾਅ ਬੋਰਡ ਨਾਰਦਰਨ ਰੀਜਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ 29.7.94 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਜੱਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।
ਕੰਪ.ਪੀ.ਨੰਬਰ 5/111 ਦਾ 1992 ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. (ਐਨ.ਆਰ.).

ਹਰੀਸ਼ ਐਨ. ਸਾਲਵੇ, ਮਿਸ. ਸੁਨੀਤਾ ਦੱਤ ਅਤੇ ਮਿਸ. ਮੀਨਾਕਸ਼ੀ ਗਰੇਵਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਜੇ.ਸੀ. ਸੇਠ ਅਤੇ ਮਿਸ ਰਚਨਾ ਜੋਸ਼ੀ ਇਸਾਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਐਫ.ਐਸ. ਨਾਰੀਮਨ, ਐਮ.ਐਚ. ਬੋਗ, ਮਿਸ ਰਿਤੂ ਭੱਲਾ, ਮਿਸ ਮੇਨਿਕਾ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਸ਼ਰੇਫ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 4 ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਭਰੂਚਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਵਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ।

ਭਰੂਚਾ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ। ਛੁੱਟੀ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਤੱਥ

ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ (ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ) ਐਕਟ, 1992 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਹੈ। ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ (ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ.) ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ, 1956 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦੀ ਇਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਇਹ ਸਵਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ। ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ) ਨੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਊਕਲੀਅਰ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟਿਡ (ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਖਿਲਾਫ ਰਾਹਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੇ ਗਏ ਨਿਊਕਲੀਅਰ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਬੈਂਡਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਟੈਂਡਰਡ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ (ਚੌਥਾ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਨੇ ਵੀ ਉਕਤ ਬੈਂਡਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹਿਤੇਨ ਪੀ. ਦਲਾਲ, (ਦੂਜਾ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਜੋ ਇੱਕ ਦਲਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਅੰਧਰਾ ਬੈਂਕ ਫਾਇਨਾਂਸਿਅਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ (ਤੀਜਾ ਜਵਾਬਦੇਹ) ਤੋਂ ਉਕਤ ਬੈਂਡ ਖਰੀਦੇ ਸਨ। ਹਿਤੇਨ ਪੀ. ਦਲਾਲ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਅੱਗੇ ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ, ਉਕਤ ਬੈਂਡਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਲਾਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜਦੋਂ 25 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ (ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ) ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1994 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 9-ਏ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਨਿਊਕਲੀਅਰ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9-ਏ(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸਟੈਂਡਰਡ ਚਾਰਟਰਡ ਬੈਂਕ (ਸਟੈਂਚਾਰਟ) ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9-ਏ(2) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ

ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਬੰਧੀ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 2(c) ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ, ਸਕਿਪਸ, ਸਟਾਕ, ਬੈਂਡ, ਡਿਬੈਂਚਰ, ਡਿਬੈਂਚਰ ਸਟਾਕ, ਯੂਨਿਟਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਜ਼ਾਰ ਯੋਗ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 3(1) ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991 ਤੋਂ ਅਤੇ 6 ਜੂਨ, 1992 (ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਾਰੀਖਾਂ) ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਬੰਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ, ਧਾਰਾ 3(3) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ, ਚਲ ਅਤੇ ਅਚਲ, ਅਟੈਚ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ, ਧਾਰਾ 3(4) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 4(1) ਨੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਸੀ, ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ, ਕਿ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇ ਬੀਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਾਰ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਕਰਾਰ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੀ ਸੰਪਤੀ ਅਟੈਚ ਹੋ ਗਈ। ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਰਾਰ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 3(2) ਜਾਂ ਧਾਰਾ 4(1) ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਸੂਚਨਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ। ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5 ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। ਇਹ ਉਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਠੇ ਜੱਜ ਦੇ ਹੋਣ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਜਾਣੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਨਿਆਂਕਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ। ਧਾਰਾ 6 ਨੇ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਜੀਦਗੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਅਜਮਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਇਸ ਅੱਗੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਧਾਰਾ 7 ਨੇ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ: "7. ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਭਿਯੋਗ ਸਿਰਫ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਅਭਿਯੋਗ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਧਾਰਾ 9 ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਟਰਾਇਲ ਲਈ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਰੰਟ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਟਰਾਇਲ ਲਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਧਾਰਾ 10 ਨੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਹੁਕਮ, ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ। ਧਾਰਾ 11(1) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਉਹ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 11(2) ਨੇ ਉਹ ਕ੍ਰਮ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 13 ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਰੋਧੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੇ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ੀਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਧਨ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ। ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ (ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਟਰਾਇਲ) ਆਰਡੀਨੈਂਸ, 1992, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(ਅ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ" (ਬੀ) 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1991 ਤੋਂ ਅਤੇ 6 ਜੂਨ, 1992 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ, ਦਲਾਲ, ਮਧਿਅਸਤਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

(2) ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ (ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ), 1994 ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਅਜਿਹੇ ਆਰੰਭ 'ਤੇ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ, ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਸ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਲੱਗੇ।

(3) ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ (ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ), 1994 ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇਗੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਸਮੇਂ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 (5 ਦੇ 1908) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਬੰਧਨਯੋਗ ਨਹੀਂ

ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(5) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਆ ਸੰਹਿਤਾ, 1908 (5 ਦੇ 1908) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ:

(a) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹੁੰ ਉੱਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨਾ;

(b) ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਅਤੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ;

(c) ਹਲਫਨਾਮਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ;

(d) ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਐਕਟ, 1872 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 123 ਅਤੇ 124 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰਿਕਾਰਡ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ;

(e) ਗਵਾਹਾਂ ਜਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ;

(f) ਆਪਣੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨਾ;

(g) ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਕਾਰਨ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ;

(h) ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

(i) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਰ ਮਾਮਲਾ।"

ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 9B ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 9A(1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9A(1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ (ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ) ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਸੀ, ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਗਈ।

"ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ (ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਲਈ) ਐਕਟ, 1992 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ, ਬੰਬਈ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਉੱਤੇ ਦੇਖੇ ਗਏ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀਆਂ ਦੇ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਹਾਲਾਤ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਸ਼ਾਮਲ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਅਟੈਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਮੋੜ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਸਿਵਲ ਦਾਵਿਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖਾਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਸਮਰੱਥ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ (ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ

ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼) ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1994, ਨੂੰ 25 ਜਨਵਰੀ, 1994 ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ..."

ਧਾਰਾ 9ਏ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ

ਧਾਰਾ 9-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ (ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਜੋ ਅਟੈਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ (ਬੀ) ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਵਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਜੋ ਕਿ ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਅਜਿਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਰਨਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਰ ਸਕੇ। ਇਹ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਉਹਨਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਉੱਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। 'ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ' ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅਦਾਲਤ ਅਭਿਆਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸਮ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕੁਝ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀਆਂ, ਦਾਅਵਿਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ (ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ) ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਕਾਰਣ, ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸਮ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ "ਅਦਾਲਤ", ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਕਾਰਣ, ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸਮ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵੀ ਇੱਕ 'ਅਦਾਲਤ' ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਾਰਣ ਕਾਰਵਾਈ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ

ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਥਾਨਾਂਤਰਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ 'ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ' ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਧਾਰਾ 9-ਏ ਦੀ ਐਸੀਐਲਬੀ ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ?

ਧਾਰਾ 9-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਜਿਤ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਭਿਆਸ ਯੋਗ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸਮਾਂ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸਮ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ, ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਜ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਿਤੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਏ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਇਸ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਕੁਦਰਤ। ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਲਈ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਹੈ ਸੇਧ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਸਾਬਕਾ- ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਦਬਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ।

ਇਸ ਲਈ, ਪੁੱਛਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ: ਕੀ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ—ਜੇ ਇਹ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਦਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਤੋਂ ਵੰਚਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਦੇ ਕਾਰਨ; ਅਤੇ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਅਵੇ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਧਾਰਾ 9ਏ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਵੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ "ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਵਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ)" ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਉਹਨਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਕਿਊਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਹੀ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਪਹਿਲੀ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਸੌਂਪੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111।

ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 111, 31 ਸਤੰਬਰ 1991 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ: "ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ - (1) ਜੇ ਕੋਈ ਕੰਪਨੀ, ਚਾਹੇ ਆਪਣੇ ਲੇਖਾਂ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਂ ਅਨਿਥਾ, ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਿਬੈਚਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੇ ਸਾਧਨ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਰ ਨੂੰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਨਕਾਰ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ।

(2) ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਤਬਾਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ, ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਜ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ

ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਖਿਲਾਫ, ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਤਬਾਦਲਾ ਜਾਂ ਸੰਚਾਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਫਲਤਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਅਜਿਹੇ ਇਨਕਾਰ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਦੋਂ ਤਬਾਦਲਾ ਦਾ ਸਾਧਨ, ਜਾਂ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਸੂਚਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(4) ਜੇਕਰ - (a) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ - (i) ਬਿਨਾ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ (ii) ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਦੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਜਾਂ (b) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੂਕ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ [ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਇਨਕਾਰ ਸਮੇਤ] ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ, ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ, ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਲਈ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(5) ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ, ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਪਸੰਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨਾਲ-

(a) ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਜਾਂ

(b) ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰੇ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪਾਰਟੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਈ ਹੋਵੇ।

(6) ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ, ਜਦੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਆਪਣੀ ਵਿਵੇਕ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

(a) ਅਜਿਹੇ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਜਾਂ ਸਟੋਪ ਸੰਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵੀ ਹੁਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਸਮਝਦਾ ਹੈ;

(b) ਖਰਚੇ ਸੰਬੰਧੀ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ

(c) ਡਿਵੀਡੈਂਡ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਬੋਨਸ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਅਲਾਟਮੈਂਟ ਸੰਬੰਧੀ ਇਤਫਾਕੀ ਜਾਂ ਪਰਿਣਾਮੀ ਹੁਕਮ।

(7) ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ -

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਟਾਈਟਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;

(b) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਜੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋਵੇ, ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(8) ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (4) ਤੋਂ (7) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇਬੋਚਰ - ਧਾਰਕਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

(9) ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਚੂਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ, ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਰ ਦਿਨ ਲਈ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੇ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(10) ਧਾਰਾ (2) ਜਾਂ ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹਰ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਉਹ ਫੀਸ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ।

(11) ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਹਾਇਕ ਕੰਪਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਡਿਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਨਤਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਣ ਦੁਆਰਾ ਟਰਾਂਸਮਿਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਧਾਰਾਵਾਂ (4) ਤੋਂ (7) ਤੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਇੱਕ ਪਬਲਿਕ ਕੰਪਨੀ ਹੋਵੇ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖਰੀਦਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(12) ਜੇਕਰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਹਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਦੇਸ਼ੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਹਰ ਦਿਨ ਲਈ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

(13) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 108, 109 ਜਾਂ 110 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਆਪਣੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਾਬੰਧੀਆਂ ਦੀ ਲਾਗੂਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 111, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਚਾਰ ਕਮੇਟੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ "ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ, ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਦੋ ਉਪਾਯ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ - ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ ਧਾਰਾ 155 ਅਧੀਨ ਸ਼ੇਅਰ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ। ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਦੋ ਉਪਾਯ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ (ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੇ) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਪੀੜਤ ਹੋਵੇ (ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਜਾਂ ਟਰਾਂਸਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਸਵੀਕਾਰਤੀ ਨਾਲ ਪੀੜਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ) ਧਾਰਾ 155 ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਏ) ਜਾਂ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ ਤੇ।

ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹਨ -

ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਾਂਗੇ :

ਧਾਰਾ 111 ਅਤੇ 155 ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਕਾਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।"

31 ਮਈ, 1991 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 155, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵੀ

ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾਂ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਦੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬਿਨਾਂ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਦੇ ਇਸ ਤੋਂ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰੀ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਸੂਧਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਜਾਂ ਛੱਡਵਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਸਬੰਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਸੀ।

ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਹੁਣ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਰਤ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 155 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਸੂਧਾਰ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਭਰਪਾਈ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਸਬੰਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਆਵੇਦਨ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਨਾਮ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਜਾਂ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਉੱਤੇ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਖਿਲਾਫ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 10F ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 111 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਇੱਕ 'ਅਪੀਲ' ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਇਸਨੂੰ 'ਅਪੀਲ' ਜਾਂ 'ਅਰਜ਼ੀ' ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਇਸਨੂੰ 'ਅਰਜ਼ੀ' ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (10) ਇਸਨੂੰ 'ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ' ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ "ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ" ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 111 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਅਪੀਲ' ਅਤੇ 'ਅਰਜ਼ੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 155 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਅਦਾਲਤ" ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(11) "ਅਦਾਲਤ" ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਲਈ, ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। "ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ" ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2(14) ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਮੁੱਖ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਧਾਰਣ ਮੂਲ ਸਿਵਲ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਕਸਰਤ ਕਰਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ - (1) ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੇਵੇਗੀ -

(ਅ) ਉਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਬੰਧਤ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫ਼ਤਰ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਹਦ ਤੱਕ ਜਿਸ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਉਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨਸਥ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ

(ਬ) ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫ਼ਤਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।

(2) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਆਧਿਕਾਰਿਕ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਕੁਝ ਪਾਬੰਧੀਆਂ, ਸੀਮਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ -

(ਕ) ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 237, 391, 394, 395 ਅਤੇ 397 ਤੋਂ 407 ਤੱਕ, ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ;

(ਖ) ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਸ਼ੇਅਰ ਪੂੰਜੀ ਵਾਲੀਆਂ ਕੰਪਨੀਆਂ ਲਈ, ਭਾਗ VII (ਸੈਕਸ਼ਨ 425 ਤੋਂ 560) ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹਨ।

(3) ਕੰਪਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ, "ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫ਼ਤਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਕੰਪਨੀ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰਡ ਦਫ਼ਤਰ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10-E ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 31ਵੀਂ ਮਈ, 1991 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਏ ਸੇਧਾਂ ਨਾਲ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ:

"ਐਸ.10 ਈ. ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ -

(1) ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਕੰਪਨੀਆਂ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1988 ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ 'ਚ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੀ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬੋਰਡ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ।

(1A) ਕੰਪਨੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬੋਰਡ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਨਿਭਾਉਣਗਾ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ 'ਚ ਇੱਕ ਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਹੋਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਵੀ ਅਭਿਆਸ ਅਤੇ ਨਿਭਾਉਣਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 10F ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਉਹ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 224 ਅਤੇ 269 ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਨਿਆਇਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 111 ਅਧੀਨ।

ਦਲੀਲਾਂ।

ਮਿਸਟਰ ਸਾਲਵੇ, ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਸਟਰ ਜੇ.ਸੀ. ਸੇਠ, ਨਿਊਕਲੀਅਰ ਪਾਵਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੀ, ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 9-ਏ(1) ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ "ਦਿੱਤਾ", ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਮੇਤ। 'ਸਿਵਲ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9ਏ(1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9(2) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਥੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਰਾਧਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੈਸ਼ਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9-ਏ(1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਿਵਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 9-ਏ(1) ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਧਾਰਾ 9-ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਜੋ ਧਾਰਾ 9-ਏ(1) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਪੰਨ ਹੋਏ ਮਧਿਅਚਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸਨ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਸਨ। ਵਿਧਾਨਿਕ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਉੱਤਪੰਨ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 9-ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਵਿਆਖਿਆ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111(7) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸੀਐਲਬੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ

ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ; ਇਸ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 9-ਏ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਸੀ।

ਮਿਸਟਰ ਨਾਰੀਮਨ, ਸਟੈਚਾਰਟ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੀਐਲਬੀ ਇੱਕ 'ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ' ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਿਸਟਰ ਨਾਰੀਮਨ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾਂ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਿਟੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫਰਕ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਸੀਐਲਬੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 9-ਏ(1) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਢੱਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਅਥਾਰਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਸਗੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੇ। ਦੂਜੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜੋ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਸਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਦਲਾਲ, ਮਧਿਆਚਲੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਬਹੁਤ ਔਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੈਣ-ਇਸ ਲਈ. ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਅੱਗੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਐਕਟ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ, ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਣਾ ਪਿਆ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ। ਕੇਨਰਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਬੈਂਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਟੋਡੀਅਨ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋਵੇ. ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਕੋਈ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਡੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇ ਧੋਖੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਹਾਰਨ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਸਹਿਮਤੀ- ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਕਰਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਵੇਂ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਰਡਰ ਬੇਕਾਰ ਰਹੇਗਾ ਉਸੇ ਪ੍ਰਤੀਭੂਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸਪੈਸ਼ਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਐਕਟ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਕੋਰਟ ਐਕਟ ਕੁਝ ਵੀ ਅਸੰਗਤ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੀ ਇਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 9ਏ(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਐੱਫ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ.

ਚਰਚਾ।

ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਕੀ ਹਨ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਐਮ/ਐਸ. ਹਰੀਨਗਰ ਸੁਗਰ ਮਿਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਝੁੰਝੁਨਵਾਲਾ ਅਤੇ ਓਰਸ., [1962] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 339, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਅਰ ਰੱਖੇ ਸਨ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਨੂੰਹ ਨੂੰ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਦੋ ਬਲਾਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੇ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀਜ਼ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲਜ਼ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦਿਆਂ, ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਨੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀਜ਼ ਨੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 136 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰੀਜ਼ ਨੇ ਇਹ ਐਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਰਤਦਿਆਂ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਜ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇ.ਸੀ. ਸ਼ਾਹ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਾਰ ਸਾਥੀਆਂ ਲਈ ਬੇਲਦਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਤੋਂ

ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਦੇ ਉਪਾਯ ਸਨ, ਭਾਵ, ਰਜਿਸਟਰ ਦੀ ਸੁਧਾਈ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 155 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਪਈ; ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲਜ਼ ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਜ਼ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਫਿਰ ਵੀ, ਸਰਾਸਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲਿਸ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਜੋ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਨੀਤੀ ਜਾਂ ਸੁਵਿਧਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਅਤੇ ਐਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਾਂਸਫਰਾਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 155 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਰਤਣਾ ਪਿਆ। ਇਹ ਸੀਮਾਵਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਈਆਂ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ, ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦਿਆਂ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜੁਲਮੀ, ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਲਾ ਫਾਈਡ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਫੈਸਲਾ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਖਰਾ ਉੱਤਰਨਾ ਪਿਆ। ਵਿਵਾਦਤ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਕ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਦੀ ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਅਭ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕੋਈ ਐਕਟ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਈ ਸਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਘਟੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਥਾਈ ਸਨ ਅਤੇ ਐਫ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ "ਸਿਵਲ ਨਿਆਇਕ ਅਦਾਲਤਾਂ" ਦਾ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾਮ। ਕੋਈ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਵਰਗ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਈ। ਨਾਲ ਸਭਿਅਤਾ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ, ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੇ ਸੀ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਬੋਲਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਜੀ ਨਿਆਇਕ ਢੰਗ ਅਤੇ ਸਹੂ 'ਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਆਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਨਿਆਇਕਤਾ ਦੀਆਂ। ਦੀ ਕਸਰਤ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਨੀਤੀ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਨੂੰਨ। ਉਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਨ ਪਰ ਨਹੀਂ ਸਨ

ਅਦਾਲਤ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਜੋ ਧਾਰਾ 155 ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਧਾਰਾ 111 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਿਆਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਾਜਬੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੁਆਵਜ਼ਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਵਾਜਬੀ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਮਾਨਕ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦੀ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਨਿਵੇਸ਼ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਨਾਗਰਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦਾ ਐਕਟ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਹ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਸੰਭਵ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾਹ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਪਰ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਨ। "ਅਦਾਲਤਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਏ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਚੋਟ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ 'ਵਿਕੁਲਮ ਜੁਰਿਸ' ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਹਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪੀੜਤ ਪਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕੇ ਸਧਾਰਨ ਨਾਗਰਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅੱਗੇ 'ਕੁਏਰੇਲਾ' ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਆਈ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ

ਸਥਾਈ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਧਾਈ ਜਾਂ ਘਟਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ ਲਗਭਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਥਾਈ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ "ਨਾਗਰਿਕ ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ" ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਨਾਮ ਹੇਠ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਸਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਨਾਲ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਉਹ ਨਿਆਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕਸਮ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਉਹ ਸਧਾਰਨ ਨਾਗਰਿਕ ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਸਰਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਪਰ ਕੁਝ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਨੀਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਠਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਸਨ ਪਰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ "ਅਦਾਲਤਾਂ" ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਨੁਚਿੱਤ 136, 227 ਅਤੇ 228 ਅਤੇ ਅਨੁਚਿੱਤ 233 ਤੋਂ 237 ਅਤੇ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਾਗਰਿਕ ਨਿਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਸਿਵਲ ਦੇ ਨਿਆਂ ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਧਾਰਾ 136 ਅਤੇ 227 ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। "ਅਦਾਲਤਾਂ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੀ ਸਿਵਲ ਨਿਆਇਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ" ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਆਦਮੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਜੋ ਸਨ B ਕੁਝ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਵਿਵਾਦ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਅਤੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ, ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵੰਡ ਧਿਆਨਯੋਗ ਸੀ। ਮੈਂਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕੁਝ ਖਾਸ ਮਾਮਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦ-ਖੂੰਹਦ ਸਧਾਰਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਿਵਲ ਨਿਆਇਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸੀ। ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ- ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ। ਸਖ਼ਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸਿਵਲ ਜੁਡੀਕੇਚਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਮ ਲੜੀ ਦਾ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਰਾਜ ਦੇ ਸਾਰੇ ਨਿਆਇਕ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਡੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਬਦ "ਨਿਆਇਕ" ਸੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਯੋਗ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੌ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਈ। ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸੀ ਦੂਜੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਨਿਆਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵੀ ਨਾ ਬਣਾਓ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਹੀ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਆਚਰਣ ਦੇ ਮਿਆਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੇ ਦੋਹਾਂ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ 'ਅਦਾਲਤਾਂ' ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਨਿਆਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਆਮ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਐੱਫ 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ' ਵਿਚ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮਾਮਲਾ ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਨਾਮ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦਫਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਅਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਾ 111 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਰਥਾਂ ਵਿਚ 'ਅਦਾਲਤਾਂ' ਨਹੀਂ ਸਨ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਨ ਜੀ 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ'। ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਸਰਕਾਰ। ਇਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੰਕਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਤਹਿਤ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਏ ਐਚ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਆਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਆਧਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ

ਸਿਰਫ ਵਿਚਾਰਯੋਗ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਕਿ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਨਿਆਇਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਇਸ ਨਾਲ ਇਹ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਆਚਰਣ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਜਾਂ ਹਿੱਤ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੋਵੇਂ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਇਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ 'ਅਦਾਲਤਾਂ' ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਆਮ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ' ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮਾਮਲਾ ਸਧਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਜੇ

ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਚਾਹੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਂ ਅਹੁਦੇ ਨਾਲ, ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਅਦਾਲਤ' ਦੇ ਸਮਝਾਏ ਗਏ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਹ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ' ਸਨ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਏਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਾਹਮਣਾ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਸੁਣਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਜ਼ਖੀਰਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਧਾਰ ਦਰਜ ਸਨ, ਦਾਖਲ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ, ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨੀ ਪਈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਵੀ, ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਨਿਆਇਕ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਹੀਂ। ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਕੰਮ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਕਸਰ ਫੈਸਲੇ ਪਹੁੰਚਦੀ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਸਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲੇਖ 32 ਅਤੇ 226 ਅਧੀਨ ਰਿਟਾਂ ਲਈ ਉਪਯੁਕਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਪਰ ਲੇਖ 136 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਜੋਂ ਸਿੱਧੀ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਥਿਤੀ ਤਦ ਬਦਲ ਗਈ ਜਦੋਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਜਾਂ 'ਤੇ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਝਗੜਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਬਦ "ਅਦਾਲਤ" ਅਤੇ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ" ਵਿੱਚ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਹਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਧੀਨ ਆਰਟੀਕਲ 136 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਸੀ।

ਕਿਹੋਟੇ ਹੋਲੇਹਾਨ ਬਨਾਮ ਜ਼ਾਚਿੱਲੂ ਅਤੇ ਓਰਸ., [1992] ਸੁਪਲ. 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 651, ਵਿੱਚ, ਹਰੀਨਗਰ ਸੁਗਰ ਮਿਲਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਝੁੰਝੁਨਵਾਲਾ ਅਤੇ ਓਰਸ. (ਇਬਿਦ) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਉਦਘੋਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਲਿਸ ਸੀ - ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਾਰ, ਝਗੜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਸੀ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੀ। ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਸ ਕੋਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਹਰੀਨਗਰ ਸੁਗਰ ਮਿਲਸ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਝੁੰਝੁਨਵਾਲਾ ਅਤੇ ਓਰਸ. ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 136 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਆਰਟੀਕਲ 136 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ" ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਜਾਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ, ਹੁਕਮ, ਨਿਰਧਾਰਨ, ਸਜ਼ਾ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। "ਅਦਾਲਤ" ਅਤੇ "ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 136 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਕਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਰਤ ਰਹੀ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਵਰਤ ਰਹੀ ਸੀ। ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਧਾਰਾ 111 ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾਹ, ਜੇ., ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ, ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਨ। "ਅਦਾਲਤਾਂ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਰਾਜ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਥਿਰ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਹ "ਸਿਵਲ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ" ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਨਾਮ ਹੇਠ ਆਉਂਦੇ ਸਨ। ਸਭਿਆਚਾਰ ਅਤੇ

ਆਧੁਨਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਸਤਿਤਵ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਨਿਆਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਉਹ ਸਾਧਾਰਣ ਸਿਵਲ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕਦੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ "ਅਦਾਲਤਾਂ" ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਆਰਟੀਕਲ 136 ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਿਵਲ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨਹੀਂ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 136 ਅਤੇ 226 ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾਇਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਧਾਰਾ 136 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ, ਪਰ ਇਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਅਦਾਲਤ" ਸਿਰਫ਼ ਦੀਵਾਨੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਆਮ ਲੜੀ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, "ਅਦਾਲਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤਾਂ ਜਾਂ ਕੁਝ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਨਿਆਯਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ "ਅਦਾਲਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9A ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਜਾਂ ਨਿਆਯਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਹਿਤ ਕਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇੰਟਰ ਅਲੀਆ, ਉਹਨਾਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਗੁਆਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸੇਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਬਿੱਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਦਯੋਗ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੈਂਕਾਂ ਦੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ "ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੀਆਂ ਅਣਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਧੋਖਾਧੜੀਆਂ" ਨੂੰ ਜਾਂਚਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਸੰਸਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ "ਘੋਟਾਲੇ" ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਘੋਟਾਲਾ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਧਨ ਦੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਰਾਹੀਂ ਬੈਂਕਾਂ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਸ.ਯੂ.ਜ਼ ਦੇ ਧਨ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੁੱਲਾਰਨ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਦਲਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਲਪਨਿਕ ਵਾਪਸੀਆਂ ਲਈ ਭੇਜਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਤਾਜ਼ਾ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ, ਇਸ ਕਾਇਮ ਬੀਮਾਰੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬੈਂਕ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਬਲਕਿ ਸਟਾਕ ਮਾਰਕੀਟ, ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਪੀ.ਐਸ.ਯੂ., ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਯਹਾਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਿੱਤ ਮੰਤਰਾਲਾ, ਹੋਰ ਆਰਥਿਕ ਮੰਤਰਾਲੇ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਗਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਰਭਾਗਿਆਪੂਰਣ ਪਹਿਲੂ ਇਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਦੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾ ਉਦਯੋਗ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਿਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਜੜ੍ਹਾਂ ਜਮਾ ਲਈਆਂ। ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ਾਸਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਹਾਲਤ, ਨਿਯਮਾਂ, ਨਿਯਮਾਵਲੀਆਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਅਣਗਹਿਲੀ, ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਖਤਰਨਾਕ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ ਇੰਨੀ ਲੰਬੀ ਚਲੀਆਂ ਕਿ ਅੱਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਹੀ 'ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ' ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਪਟਣ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਦਾ ਪਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਧੂਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਅਤੇ ਬੈਂਕਿੰਗ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਦੋਵੇਂ ਹਨ। ਜੁਲਾਈ, 1991 ਤੋਂ ਮਈ, 1992 ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੌਰਾਨ ਬੈਂਕਾਂ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਟਾਕ ਮਾਰਕੀਟ ਦੀ ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਚਮਕਦਾਰ ਸਬੂਤ ਬੀ.ਐਸ.ਈ. ਇੰਡੈਕਸ ਦੇ ਗ੍ਰਾਫਿਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਬੈਂਕਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਗੰਭੀਰ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਪਸ਼ਟ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਬੇਈਮਾਨ ਤੱਤਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦਾ ਵਿਧਿਵਤ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦੁਰੁਪਯੋਗ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਘੋਟਾਲਾ ਬੈਂਕਿੰਗ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੈਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਅਤੇ ਪਰਯਾਪਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਉਦਾਰੀਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਵੱਡੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਘਰਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਦੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਵੀ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਤੱਤਾਂ ਕਾਰਨ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਣਾ ਪਿਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਕਰੋੜ ਕਮਾਏ, ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਨਿਵੇਸ਼ਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਚਤ ਗੁਆ ਦਿੱਤੀ। ਘੋਟਾਲੇ ਦੇ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਹੋਰ ਵੀ ਘਿਣਾਉਣੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ

ਉਹ ਸਮਾਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼ ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕਠਿਨ ਸਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਇਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਅਜੇ ਤੱਕ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

"ਘੋਟਾਲੇ" ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸੰਸਦ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਜਾਂ ਦਾਵੇ ਜੋ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਉਹ ਇੱਕੋ ਫੋਰਮ ਅੱਗੇ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜ਼ਮਾਏ ਜਾਣ ਚਾਹੀਦੇ। ਉਸ ਫੋਰਮ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਦੇ ਬੀਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਸਬੰਧੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਸੀ ਜੋ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਸਿਵਲ ਦਾਵਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9A(1) ਵਿੱਚ "ਅਦਾਲਤ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਣ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਸਾਧਾਰਣ ਹਾਇਰਾਰਕੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋ ਸਿਵਲ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਦੇ ਸੰਕੀਰਣ ਅਰਥ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਸਰੀਰ, ਇੱਕ ਸਰੀਰ ਜੋ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਮਾਮਲੇ ਅਤੇ ਦਾਵੇ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਦਾ ਅਰਥ ਲਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਅਰਥ ਜੋ ਬੁਰਾਈ ਨੂੰ ਦਬਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਲਾਜ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

701. "ਅਦਾਲਤ" ਦਾ ਅਰਥ। ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ "ਅਦਾਲਤ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਰਾਟ ਦਾ ਸਥਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਅਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਹੋਰ ਅੱਗੇ, ਇਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਰਥ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਮਰਾਟ ਤੋਂ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਫੰਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹਨ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਾਰਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਸਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਨਾ ਕਿ ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਾਰਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਧਿਅੰਤਰੀ, ਕਲੱਬਾਂ ਦੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਫੰਕਸ਼ਨ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ "ਅਦਾਲਤਾਂ" ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਸਖਤ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦੇ ਮੁੱਖ ਫਰਜ਼ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਨਾ ਹੋਣ। ਸੰਸਦ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਫਰਜ਼ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨਕ ਹਨ; ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਫਰਜ਼ ਕੇਵਲ ਇਸਦੇ ਫੰਕਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਇੱਕ ਕੋਰੋਨਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਇਸਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਜ ਜਾਂਚ ਹੈ।

"702. ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਕੀ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਇਹ ਤੈਅ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਇੱਕ ਨਿਆਇਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਨਿਆਇਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਦੇ ਕੋਲ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਕਾਸਟਿੰਗ ਵੋਟ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿ ਤੀਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਵਿਚਾਰਣ ਯੋਗ ਤੱਤ ਹਨ (1) ਇੱਕ ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ, ਉਚਿਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ (2) ਇੱਕ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੌਰਾਨ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਿਆਇਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਦਾਲਤ ਹੋਵੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ (1) ਇਹ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ; (2) ਇਹ ਸਹੁੰ ਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ; (3) ਇਸ ਦੇ

ਸਾਹਮਣੇ ਦੇ ਜਾਂ ਵੱਧ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ; (4) ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ; (5) ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਹੈ; ਅਤੇ (6) ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਅਤੇ ਨਿਸਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਬੈਂਚਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਜਨਰਲ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਮੇਟੀ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਨ ਮੈਨ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਟ੍ਰੈਡ ਯੂਨੀਅਨ ਜਦੋਂ ਆਪਣੇ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇ....."

ਇਹ ਗੁਜ਼ਾਰਸ਼ਾਂ, ਹਾਲਸਬਰੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਸੰਸਕਰਣ ਤੋਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਠਾਕੁਰ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਸਿਨਹਾ ਬਨਾਮ ਸੀਤਾਮਤੀ ਸੈਂਟਰਲ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਬੈਂਕ ਲਿਮਿਟੇਡ, [1967] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 163 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉੱਥੇ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ ਅਵਹੇਲਨਾ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਬਿਹਾਰ ਅਤੇ ਉਤੀਸਾ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਰਤਣ ਵਾਲੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 48 ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਧਾਰਨ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਸਵ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 48 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਰਤਣ ਵਾਲਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਉਹ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜੇ ਅਨਿਵਾਰਿਆ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਧਾਰਨ ਨਾਗਰਿਕ ਅਤੇ ਰਾਜਸਵ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਪੈਂਦੀਆਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਬਾਹਰੀ ਸ਼ਕਲਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਸਨ ਬਲਕਿ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਧਾਰਨ ਨਾਗਰਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਧਾਰਨ ਨਾਗਰਿਕ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਗਵਾਹਾਂ ਨ

ਬਿਹਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 48 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਵਿੱਚ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ "ਹਰ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਜ ਅਤੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ" ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਹੁਣ, 31 ਮਈ, 1991 ਤੋਂ ਅਸਰ ਨਾਲ ਸੋਧੇ ਗਏ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ, ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਉਹ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ 155 ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨੁਕਸਾਨ, ਖਰਚੇ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਤੇ ਪਰਿਣਾਮਕ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਰਟੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਂ ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੰਪਨੀ 'ਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ (ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਛੱਡ ਕੇ, ਜੋ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੁੱਦਾ ਹੈ)। ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦਿੰਦਿਆਂ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਨੂੰ, ਅਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਆਂਕਾਰੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹਨ। ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ., ਹੋਰ, ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ.. ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਕਿਵੇਂ ਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਮਾਨ ਲਵਾਂਗੇ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਰ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰਜਿਸਟਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਵੇਗੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਧਾਰਾ 9ਏ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਰਾਮ ਕਰੇ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ

ਕਿ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਰ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਧਾਰਾ 9ਏ(1) ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਨਰੀਮਨ ਨੇ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤਰਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਦੇਸ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਉਸੇ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਸਬੰਧੀ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ, ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(2) ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਤੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਨਾਮ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਜਿਹੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 3(3) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਟੈਚ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ, ਧਾਰਾ 3(4) ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਿਭਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਦਿਸਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ਧਾਰਾ 4 ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਾਰ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਾਰ ਜਾਂ ਸਮਝੌਤਾ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰੰਤ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਟੈਚ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 4 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਸੀਮਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 9A(1) ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਵਿਆਪਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਜਾਂ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜੋ ਕਿ ਦਿੱਤੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਉਤਪੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇਕ ਪਾਰਟੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਸਗੋਂ ਬ੍ਰੋਕਰ, ਮਧਿਅਮੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ 4 ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਤਰਕ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਅੱਗੇ ਜੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਪੀੜਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਇਸ ਨੂੰ 'ਅਪੀਲ' ਜਾਂ 'ਅਰਜ਼ੀ' ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (7) ਇਸ ਨੂੰ 'ਅਰਜ਼ੀ' ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (10) ਇਸ ਨੂੰ 'ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ' ਵਜੋਂ ਬਿਆਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ "ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਅਪੀਲ' ਅਤੇ 'ਅਰਜ਼ੀ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਕੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਫ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕ ਮੂਲ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸ਼ੇਅਰਹੋਲਡਰ ਕਿਸੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਗੱਲ ਕਿ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9A(2) 'ਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ, ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ (ਅਪੀਲ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ)' ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਕੰਪਨੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 111 ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ 'ਅਰਜ਼ੀ' ਜਾਂ 'ਅਪੀਲ' ਨੂੰ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9A(1) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

ਨਿਸਕਰਸ਼.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੈਨਰਾ ਬੈਂਕ ਵਲੋਂ ਸੀ.ਐਲ.ਬੀ. ਅੱਗੇ ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ (ਸਿਕਿਉਰਿਟੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ) ਐਕਟ, 1992 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ।

ਤਬਾਦਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਖਰਚੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੇ.ਐਸ.ਡੀ.

ਅਪੀਲ ਮਨਜ਼ੂਰ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate